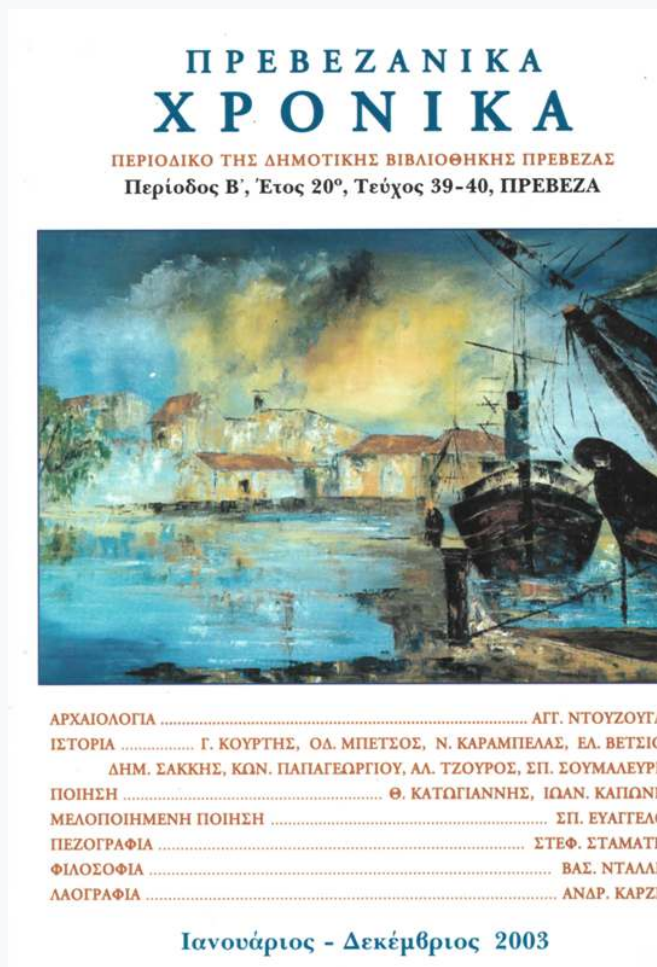

Πρεβεζάνικα Χρονικά

No 39-40 (2003)

ΠΡΕΒΕΖΑΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ, 39-40 (2003)

Αρχόντισσα Πρέβεζα, Μείναμε μόνοι

Γιάννης Καπώνης

doi: [10.12681/prch.28995](https://doi.org/10.12681/prch.28995)

Copyright © 2022, Γιάννης Καπώνης

This work is licensed under a [Creative Commons Attribution 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/).

To cite this article:

Καπώνης Γ. (2022). Αρχόντισσα Πρέβεζα, Μείναμε μόνοι. *Πρεβεζάνικα Χρονικά*, (39-40), 195-196.
<https://doi.org/10.12681/prch.28995>

Αρχόντισσα Πρέβεζα

Στίχοι: Γιάννης Καπώνης
Πρέβεζα 11/12/2001

Αρχόντισσα είσαι Πρέβεζα
της Ηπείρου κόρη ζηλευτή
της φύσης αρμονία μυστική
ήλιων κι ανέμων στεναγμοί.

Στις μαγικές σου ακρογιαλιές
στενάζουν χίλιες αγκαλιές
τα δάση σου με τις ελιές
χίλιων πουλιών είναι λαλιές.

Τ' Απρίλη είσαι χαμόγελο
του Μάη το λουλούδι,
η γη σου είναι παράδεισος
μοσχοβολάς σα γιούλι.

Στα γαλανά σου τα νερά
τα όνειρα χρυσάρμενα κυλάνε
τραγούσια αγάπης τρυφερά
που μόνο για έρωτα μιλάνε.

Ηλιόχαρη είσαι Πρέβεζα
όμορφη νύφη του Ιονίου
στην αγκαλιά σου ανθίσανε
τα όνειρα του Οκταβίου.

Στη γη σου θέριεψαν απλά
ελπίδα, αγάπη, ιδανικά
τα όνειρά μου τα παιδικά
που 'χω κρυμμένα στην καρδιά.

Μείναμε μόνοι

Στίχοι: Γιάννης Καπώνης
Πρέβεζα 27/2/2002

Μείναμε μόνοι στη σιωπή
Με τις καρδιές σαν άδεια λατομεία
Το πέλαγος κοιτάζαμε βαθύ
Που σβήνει και χάνονται τα πλοία.

Στη νύχτα αυτή αναζητήσαμε
Και στη σιωπή ποθήσαμε
'Ο,τι απ' τη ζωή μας αγαπήσαμε
Μα ήρθε η απουσία.

Άνθρωποι είμαστε απλοί
που κλαίμε μέσα στη σιωπή
τα όνειρα ζητήσαμε
σε μάταιη όμως προσμονή.

Σβήνει η αγάπη από ανία
Πικρό το στόμα από φιλή
Και πάλι μόνοι στην παραλία
Χωρίς κουράγιο κι απαντοχή.